

[Tholstrup.]

givne lejligheder at trække andre områder frem, hvor skatterne kan sættes ned, og jeg skal også være villig til at henvise til besparelser, som kan gøre disse skatter overflødige. Det har jeg gjort gang på gang. Jeg holder mig imidlertid til nogle udtalelser, der tidligere har været fremsat i dette høje ting, hvori bl. a. det ærede medlem hr. From, eller tager jeg fejl, var det det ærede medlem hr. Froms partifælle, det ærede medlem hr. Edvard Sørensen — det er i hvert fald sagt fra partiet venstre —, har givet tilslutning til, at der ikke bør opkræves mere i motorafgifter af forskellige art end de til vejformål nødvendige. Når det er gentaget i dette høje ting af venstres forskellige ordførere — og det er også sagt af de konservatives ordførere, af de radikales ordførere —, er der altså flertal for at holde motorafgifterne nede på netop det niveau, som er tilstrækkeligt til at dække de udgifter, som er nødvendige for at holde vejene i stand og få dem udbygget. Det var egentlig rart, om man kunne få en udtalelse af det ærede medlem hr. From om, hvorvidt hans parti, eller i hvert fald han selv, er gået bort fra den tanke.

Det skulle fremgå af det ærede medlem hr. Froms udtalelse, at dette lovforslag i særlig grad ville komme de mere velhavende tilgode, det var luksus at købe nye biler. Nu har man hørt gang på gang, at 80—85 pct. af bilerne bruges til erhvervsformål og er nødvendige, og at højst 15 pct. bruges til luksus. Her drejer det sig ikke alene om omsætningskatten for store luksusprægede biler, men om omsætningskat for selv de allermindste. For en så lille vogn som en Ford Prefect betaler man 3 000 kr. i omsætningskat, for en Austin 40 og en Hillman betales der 4 000 kr. Det er de allermindste vogne, der købes. De almindelige populære vogne som Kaptajn og Ford Zephyr, der er af den mest eftertragtede størrelse, som ethvert rigsdagsmedlem ville være lykkelig for at køre med, koster 6 000 kr. i omsætningskat, for slet ikke at tale om de helt dyre vogne, der koster det dobbelte i omsætningskat. Men vi behøver ikke at tale om dem, lad os bare holde os til de små vogne, som sygeplejersker, læger og dyrlæger kører med. De må forlange at få dækning for udgiften gennem højere betaling for sygebesøg o. lign. Det er endvidere arkitekter og

ingeniører, som benytter disse vogne, de må også tage højere priser for deres ydelser, når husene skal bygges, og så fremdeles. Der er ikke tale om, at det drejer sig om luksuskøretøjer o. lign. Der er over 100 000 biler i Danmark, og der er et behov for 100 000 til sandsynligvis. Der er ikke tale om folk med store indtægter, for efter statistikken er der ikke nær så mange i de store indtægtsklasser. Nej, det drejer sig om jævne mennesker, som har brug for biler i deres daglige arbejde, og som i forvejen betaler høj benzinskatt og høj vægtafgift; de skulle kunne få lov til at køre noget bedre, end de gør i dag. Alle de, der har de gamle vogne, bliver ikke hjulpet, siger man, men det er også derfor, jeg har fremsat et forslag til beslutning, der kommer til behandling herefter, om at lukke op for bilimporten, så at vi kan få alle de gamle biler væk fra vejene og få nogle biler, der er mere økonomiske, til erstatning for de gamle.

Den højtærede finansminister brugte udtrykket propaganda; mon ikke det har lidt med propaganda at gøre, når det ærede medlem hr. From talte om de folk, der kun havde bil for at køre ud ad Strandvejen og for at tage en ferietur i udlandet, er det ikke en propaganda overfor den brede befolkning? Jeg tror, det ærede medlem tager fejl, for den brede befolkning vil gerne ud at køre i bil, og det kan den brede befolkning også i andre lande, men herhjemme fører man altså reaktionær politik og holder sig til hestene som det eneste saliggørende.

Det ærede medlem hr. Fibiger mente, at lovforslaget var fremsat uden sammenhæng med de øvrige problemer. Jeg har netop i lovforslaget meddelt, at der kommer et forslag til beslutning om frigivelse af bilimporten, og jeg har under behandlingen her sagt, at der er taget hensyn til den finansielle situation; der er således taget alle disse hensyn til sammenhængen, som både det ærede medlem hr. Fibiger og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kan forlange, men vi står altså overfor den reaktionære indstilling, som gav sig det allerstærkeste udslag i det ærede medlem hr. Fuglsangs tale. Det var den mest reaktionære til trods for, at „Land og Folk“ gang på gang viser smukke billeder af, hvordan den russiske arbejder nu kan køre